33e jaar. — Nr 83. Dinsdag 13 juli 1886.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt nº 37-39, te Tongeren.**

ABONNEMENT
Drie maal per week **6** francks per jaar.
Twee » » **3** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **15** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, 13 JULI.

Sterfgeval.

DOOD VAN DEN HEER MALOU.

Zondag namiddag, om 2 ure, is de heer Jules Malou, oud-minister, te Woluwe overleden, na met stichtende godsvrucht de laatste troostmiddelen der H. Kerk ontvangen te hebben. Het afsterven van dien grooten Staatsman is een gevoelig verlies voor de katholieke partij, wier hoofdman hij gedurende lange jaren is geweest.

De heer Malou was geboren te Yperen, den 19 october 1810.

Hij begon zijne studiën in het college der Jezuieten te St-Acheul in Frankryk, en in 1831 eindigde hij die in het vermaard kollegie van Freiburg, in Zwitserland.

Dan begaf hij zich naar de hoogeschool van Luik, waar hij op dezelfde banken als zijn levenslangen mededinger M. Frère, schitterende letterkundige studiën deed.

Hij was eerst bureeloverste in 1836, en een jaar later divisie-overste in het ministerie van justicie. In 1841 tot lid der Kamer van Volksvertegenwoordigers gekozen, werd hij in 1845 gouverneur van Antwerpen. Den 30 juli 1845 trad hij als minister van financiën in het ministerie gevormd door den heer Vande Weyer. Hij bleef minister in het ministerie De Theux, dat in 1846 gevormd werd en dat het jaar daarna aftrad.

Van 1847 tot 1870 nam de heer Malou een zeer werkzaam deel aan de diskussiën der Kamer : bij elke gelegenheid spreidde hij eene diepe geleerdheid en een verheven redenaarstalent ten toon.

Erkend als de leider der katholieke partij in het parlement, kwam hij door de katholieke zegepraal van 1870 weder in het ministerie, en bleef er tot den 20 juni 1878.

Van 1878 tot 1884, gedurende de slechte dagen der liberale dwingelandij, bewees de heer Malou aan de katholieke partij onschatbare diensten : door zijne statistische werken over de gevolgen der schoolwet, door zijne onuitputbare vrijgevigheid ten voordeele der katholijke scholen, bereidde hij den grooten triomf van 1884 voor.

Minister benoemd, datzelfde jaar, behield hij slechts weinige weken de portefeuille van buitenlandsche zaken. De koning, men weet in welke omstandigheden, eischte het ontslag der heeren Jacobs en Woeste, en de heer Malou wilde die twee verdienstvolle mannen niet verlaten : hij trad met hen af.

Laatstelijk verwisselde de heer Malou zijnen zetel in de Kamer tegen eenen in den St-naat voor datzelfde arrondissement St-Nikolaas, dat hij jaren lang vertegenwoordigd heeft.

De heer Malou was broeder van Mgr Malou, bisschop van Brugge. Hij laat eenen zoon achter den eerw. P. Ed. Malou der societeit Jesu, professor in het college van Bergen.

Eene zijner dochters mej. Marie Malou, is zuster van het H. Hart, te St-Pieters-Jette, de heer baron senator van Dinant is gehuwd met eene dochter van den heer Malou. Eindelijk de heer graaf d'Oultremont is weduwenaar van mej. Helena Malou.

Gisteren maandag rond 7 uren 's avonds, zag men van Tongeren eenen hevigen brand in de richting van Berg. Het was eene ledigstaande winning, toebehoorende aan M. Kelleners, die brand gevat had zonder dat men de oorzaak er van kenne. De gebouwen waren verzekerd.

L'indicateur des chemins de fer pour le mois de **Juillet** est en vente chez M. COLLÉE, libraire, Grand'Place, 37-39, à Tongres.

BINNENLAND.

De misdaad van St-Gillis. — De vroedvrouw Rodelet heeft bekentenissen gedaan. Sedert hare aanhouding had zij hardnekkig geloochend. Donderdag namiddag, andermaal onderhoord wordende, zegde zij tot den onderzoeksrechter : « Ik ga u alles bekennen. Ik kan langer niet liegen. » Zij verklaarde dat mej. Beeckman in haar huis is gekomen na dat zij door eenen geneesheer, dien zij niet kent, de vruchtafdrijving heeft laten doen. Zij kreeg de koorts en overleed den maandag morgend.

Zij zegde vervolgens dat zij het hoofd niet had verbrand, maar het 's avonds om 10 uur, met haren minnaar had weggedragen en dat Masquelier het in een haverveld, achter de gevangenis van St-Gillis, verborgen had, terwijl zij op hoer stond.

De vroedvrouw heeft ook nog gezegd dat zij het mantettje, den portemonnaie en eenen armband van het slachtoffer is gaan leggen op eenen stoel in de St-Bonifaskerk.

Wat het hemd en ander linnengoed van mej. Beeckman betreft, die moeten in de Praagstraat verbrand zijn. De verklaringen van vrouw Rodelet zijn aan Masquelier gelezen geworden. Hij knikte en bekende dat hij het hoofd verborgen had.

Gisteren morgend heeft hij de magistraten vergezeld naar de plaats waar hij zich ontmaakt had van het hoofd.

Na drie kwartuurs gegaan en gezocht te hebben, zegde hij : « 't Is daar ! » en hij wees naar een haverveld.

Terwijl een policieagent het veld ingang, was Masquelier doodsbleek. Zijne beenen beefden onder zijn lichaam. Na eenige oogenblikken zoekens, slaakte de agent eenen kreet van schrik. Hij vond het hoofd gedeeltelijk in eenen doek gewikkeld, die met bloed bevlekt was. Het vleesch was zwart. De oogen bestonden niet meer ; het gelaat was gedeeltelijk door de wormen verkraagd ; men zag de dubbele rij witte tanden ; dikke vliegen vlogen rond dit menschenhoofd.

Masquelier keerde zich dadelijk om als men het hem toonde. Het verspreidde een onbeschrijfelijken stank. Bij middel eener schup werd het hoofd in eenen blikken emmer gelegd, in een der naburige huizen ontleend. Het werd naar het doodenhuis van het kerkhof van St-Gillis gebracht, terwijl Masquelier naar de gevangenis werd gevoerd. Het werd daar tentoongelegd. Er lagen ook twee of drie aardklompen nevens die met bloed bevlekt zijn.

Het slachtoffer behoorde tot eene goede familie. Een harer broeders is officier in het leger. Hare zuster is in een klooster te Leuven. Zij werd zeer bemind door de leden harer familie. Haar gedrag is altijd onberispelijk geweest.

Zij bezat geld en gebruikte het soms om vriendinnen uit den nood te helpen. Aan eene vriendinne van Aalst heeft zij verscheidene sommen geleend.

Als zij gestorven is in het huis der Praagstraat had zij een gouden ring aan ; de vroedvrouw heeft hem afgedaan. Zij droeg dien ring den dag harer aanhouding. Vrouw Rodelet heeft echter dien ring kunnen verbergen, men weet niet waar. Men heeft in het huis der Praagstraat een werktuig gevonden dat eerlijke vroedvrouwen niet noodig hebben en waarmede de vruchtafdrijvingen worden aangepleegd. Men spreekt van eene aanhouding die zal gedaan worden in verband met deze zaak.

Vrouw Rodelet in de gevangenis. — Vrouw Rodelet getraagt zich uiterst brut al ten opzichte van al de personen, met welke zij in de gevangenis in aanraking komt. Zij vloekt selijk een ketter en scheldt onophoudelijk de gevangenbewaarders uit, even als de gendarmen die haar voor de verhooren naar het justiciepaleis moeten brengen.

Nu zij den weg in de gevangenis kent, hoopt zij, zoodra zij uit het gevangenkarke komt, met grootestappen over den koer en begeeft zich naar hare cel, zonder te wachten op den gendarm die haar moet vergezellen.

Nieuw onderzoek. — Het gerecht zoekt thans verscheidene personen op, die in zekere omstandigheden hunne toevlucht genomen hebben tot vrouw Rodelet. De policie is op het spoor van eenige van die vrouwen.

De overste van den begrafenisdienst heeft zich zaterdag namiddag ten 2 ure, naar het doodenhuis van St-Gillis begeven, en heeft het hoofd van Emma Beeckman doen begraven in eenen hoek van het oud gemeentekerkhof, nabij het park van St-Gillis. Men weet dat de andere deelen van het lijk van het ongelukkig slachtoffer te Evere begraven zijn.

— De gruwelijke zaak van St-Gillis heeft nog eens klaar bewezen hoe faalbaar de menschen zijn.

Nadat men van den eersten schrik wat bekomen was en den rompnog niet ontdekt had te Vilvoorde was het voorzeker eene grap. Te meer daar men in eene blauwachtige plek den stempel van het gasthuis meende te herkennen. In 't voorbij gaan zij gezegd, dat men later van die blauwe plek niet meer heeft gesproken. Zonder den koffer en zonder het verradende briefje dat er in stak bleef de zaak wellicht als eene grap beschouwd en dood.

Maar welke familie zou dan nog zijne zieken aan het gasthuis hebben toevertrouwd ? Het gebeurde weze dus eene les, om niet lichtelijk naar den schijn te oordeelen, en ook om niet gauw en lichtzinnig de opsporing te staken.

— De *Courrier de Bruxelles* protesteert terecht voorop tegen een afzichtelijk schouwspel, dat gisteren te Brussel moest plaats hebben, namelijk eene vrouw, met de tanden aan een trapezium hangende, opgelicht door eenen luchtbal. Behalve het hoogst onbetamelijke van dergelijk schouwspel, is dat een spel waarbij het leven van die vrouw een dreigend gevaar loopt.

De maatschappij ter bescherming der dieren doet de mishandelaars van paarden of honden door het gerecht straffen, maar schouwspelen als het bovenstaande worden straffeloos toegelaten.

— Het huis dat prins Victor Bonaparte in de Louisalei heeft gehuurd, hoort toe aan den heer De Vestel, aannemer van het justiciepaleis. Voorerst zijn er slechts drie dienstboden in gelogeerd, daar de meubelen van den prins nog niet van Parys zijn aangekomen. Het schijnt dat hij niet voornemens is op grooten voet te leven, daar de stal slechts vier paarden kan bevatten.

BEOLQUEGNIES, den 24 september 1885. Aan M. Pelerin, apotheker, 12, rue de l'Ecuyer te Brussel. Het was mij onmogelijk af te gaan, wegens de verstoppingen, en braakte dikwijls. Sedert ik uw Zwitsersche pillen gebruikt heb, is mijn retlust teruggekomen, heb goede spijsvertering en heb geen pijnen meer. Isidore Demont. Echtverklaring der handteekening door de burgemeester van Strépy.

— De *Independance* meldt dat de stad Brussel de universiteit had doen verzekeren voor 400,000 franken.

— Het verbrekingshof heeft de afstelling uitgesproken van eenen vrederechter uit Luxemburg, die onlangs tot drie maanden gevangenisstraf veroordeeld werd voor onzedelijke feiten. Het is de eerste maal dat in België zich zulk geval voordoet.

— Op den spoorweg tusschen Zout-Leeuw en Neerlinter is eene misdadige poging tot ontriggeling gepleegd. De trein van 6 ure 's morgends kwam in volle snelheid aangereden, toen de machinist, gelukkig nog bij tijds, bemerkte dat de weg gedeeltelijk opgebroken was, en aanstonds kon stoppen.

— Woensdag avond, rond 11 ure, werd de stad Namen in opschudding gebracht door eenen hevigen brand, die een groot gedeelte der magazijnen en werkhuizen van mekanieke werken van den heer Thomar te Bomel vernielde. Noot zag men eenen brand in een zoo korten tijd zulke uitbreiding nemen. Eene kleine vlam, die men meende uit de smeltery voort te komen, groeide spoedig aan en was weldra zoo groot, dat zij al de omliggende hoogten en geheel de stad verlichtte. Op het eerste alarm snelden eenige moedige burgers toe, om de boeken te redden en de stoomklepte openen. Weldra kwamen ook de werklieden van den spoorweg, met eene brandspuit, de pompiers van Namen en een groot gedeelte van het garnizoen. Ongelukkig was er gebrek aan water en al de kostbare houten modellen en andere brandbare stoffen, leverden voedsel aan het vuur.

Met ongehoorde pogingen gelukte men er in het vuur af te sluiten en den voortgang ervan te beletten. Rond 1 uur was alle gevaar verdwenen. Men herinnert zich niet, ooit heviger brand te Namen gezien te hebben. De werkhuizen vlamden op, zegt een blad, als een fosfordoos. Het is eene wezenlijke ramp voor het talrijke personeel van de fabriek, dat gedurende eenige maanden van werk zal beroofd zijn. Het grootste en onherstelbaar verlies voor den fabrikant is de vernieling van zijne schoone verzameling modellen, die hij met jaren studie en geduld had weten te vormen, en met zooveel fierheid aan al zijne bezoekers toonde.

— *Vlaamsche munt.* — Wij hebben vandaag de nieuwe vlaamsche munt gezien. Rond het beeld des konings leest men *Leopold II koning der Belgen* ; aan de keerzij rond het belgisch wapen : *Eendracht maakt macht*. De munt is zeer schoon en wekt rechts en links veel belangstelling op.

— Men schrijft uit Antwerpen :

Een uiterst talrijk publiek waarvan zeer vele dames, bevond zich vrijdag avond, op de foor, in de zoo prachtige menagerie van den heer Redenbach. Ieder was nieuwsgierig, om den gekenden baryton, de heer Tinville, in het leeuwenhok te zien optreden en een aria te hooren zingen. Het publiek is natuurlijk altijd verlustigd op ontroerende en zelfs vreesaanjaagende toestanden.

Welnu de heer Tinville heeft vrijdag gedaan wat aangekondigd was. In habiet en met witten halsdoek is hij het hok binnengetreden, op het oogenblik dat de heer Redenbach aan 't werken was met zijne drie reusachtige leeuwen van den Atlas, die stellig geene katten zijn om zonder handschoenen aan te vatten. Dit oogenblik was aangrijpend ; niemand durfde bijna adem halen, en de drie leeuwen keken zonderling op toen de vreemde gast hun hok binnentrad. 't Was of zij te gelijk op hem wilden toespringen, doch de heer Redenbach wist hen, bij middel van eenen riek en van zijne zweep krachtdadig in bedwang te houden.

Begeleid door piano begon de heer Tinville *La chanson du Peuplier* te zingen, en ieder moest bekennen, dat er op zijn gelaat en in zijne houding niet de minste ontroering of benauwdheid te bemerken was ; zelf zijne stem beefde niet eens. Onverschrokken zong hij de drie koepletten, en wij geloven dat de heer Redenbach meer bevreesd was dan hij. Nu en dan heten trouwens de leeuwen een gebrul hooren, welk niet aanmoedigend voor den zanger was en wilde beduiden, dat hij er maar slecht zou van af komen indien de heer Redenbach zich daar niet hadde bevonden. Dat is overigens te begrijpen : zulk een snoeperig kansje wordt hun geen tweemaal aangeboden.

Toen het derde koeplet was afgeloopen liet de heer Redenbach de leeuwen een paar malen het hok rondloopen, altijd in het bijzijn van den zanger, waarna hij de deur van een nevenhok opende om er de drie gevaarlijke gasten in te drijven ; twee hunner gehoorzaamden terstond, doch de derde ging zich, de gretige oogen steeds op den heer Tinville gericht, in eenen hoek leggen en 't is enkel na lang steken met den riek en slaan met de zweep dat hij er in toestemde zich ook te verwijderen, nog een woedend brullen latende hooren. Twee bedienden der menagerie moesten zelfs langs buiten, door het hek, met picken te werk gaan, om den leeuw tot heengaan te kunnen overkrijgen.

Onnoodig te zeggen dat de bijval van den heer Tinville geestdrijfig was. Te midden van donderende toejuichingen moest hij drie vier malen terug in het hok verschijnen in gezelschap van den heer Redenbach.

BUITENLAND.

Frankryk.

AARTSBISSCHOPPEN VAN PARYS.

De kardinaal Guibert, aartsbisschop van Parys, is op vier-en-tachtigjarigen leeftijd overleden in zijn paleis in de *Rue de Grenelle-Saint-Germain*. De geschiedenis van het aartsbisdom Parys is in de leste honderd jaren uit een kerkelijk oogpunt eene lange martelaarsgeschiedenis geweest. De groote omwenteling heeft er alle altaren omvergeworpen, en het goud en het zilver der kerken naar de Munt gezonden, om het tot geld te slaan.

In februari 1851 plunderde 't volk het paleis van den aartsbisschop en de kerk van Saint-Germain-l'Auxerrois, waar de legitimisten eene staatkundige manifestatie aan den dag wilden leggen. In juni 1848 sneuvelde Mgr. Affre, toen hij den oproer wilde stillen. In januari 1856 werd Mgr. Sibour vermoord door een afgezette priester in de kerk Saint-Etienne-du-Mont, en in mei 1871 werd Mgr. Darboy gelusteerd door de communemannen. Men ziet dus, dat na eene dergelijke lijdensgeschiedenis er werkelijk opoffering toebehoort, om de plaats van aartsbisschop te Parys te begeeren.

DOOD VAN MGR. GUIBERT.

De dag der begrafenisplechtigheden van den aartsbisschop van Parys, is tot hiettoe nog niet vastgesteld.

Gisteren middag is men begonnen met de rouwversieringen te plaatsen in de benedensalons, waar het stoffelijk overschot van den erbiedweerdigen prelaat zal tentoongesteld worden.

Men denkt dat het publiek reeds dezen namiddag zal toegelaten worden, om den overledene te bezichtigen.

Indien de begrafenis plaats heeft voor den 14e juli zal het lijk morgen, zondag, den ganschen dag tentoongesteld blijven, en zal maandag aanstaande de overbrenging plaats hebben naar de hoofdkerk.

Ondanks het verzoek van zoo stil en zedig mogelijk begraven te worden, zal de regeering de eerbewijzen doen geven, aan eenen prins der Kerk verschuldigd.

Men weet nogtans niets stelligs aangaande de inzichten der ministers.

De balseming van het lijk werd gisteren gedaan door Canal. Zoodra deze bewerking geeindigd was werd de prelaat met zijne kardinalskleeren getooid.

Eene groote menigte verdrong zich in het aartsbischoppelijk paleis en de registers, in het voorsalon neergelegd, werden met handteekens gevuld.

De zaal waar het lichaam zal ten toon gesteld worden, geeft uit op de hovingen van het paleis.

Midden in deze zaal is de katafalk opgericht ; vier zwarte zuilen, met zilveren sterren bedekt, ondersteunen eene stelling, met zwart laken en zilveren franjes overtrokken. Daarboven is de kist geplaatst, tot welke vijf trappen den toegang geven.

Twee eenvoudige autaars zijn in de zaal opgericht, aan welke onophoudelijk missen zullen gelezen worden door de Parijzer geestelijkheid.

De begrafenis is bepaald op aanstaanden vrijdag 16 juli.

Vandaag zal alleen de geestelijkheid toegelaten worden. Morgen, maandag, dinsdag en donderdag zal het publiek het lijk mogen bezichtigen. Woensdag blijft het paleis gesloten uit oorzaak der nationale feesten.

Kerkelijke staten.

Het feest der HH. Petrus en Paulus is ook dit jaar met de gewone plechtigheden te Rome gevierd. Reeds bij de eerste vespers verdrong zich een talrijke menigte in de Vatikaansche Basiliek, ten einde de overblijfselen van den prins der aposteln te vereeren.

Voorheen begaven zich de Pauzen naar Sint-Pieter om tegenwoordig te zijn bij de eerste vespers en om op den feestdag de H. Mis op te dragen op het graf van den eersten stedehouder van Christus. Zij wijdden ook dien dag de *palliums*. Deze plechtigheid heeft nu dezen morgend plaats gehad, in de partikuliere pauselijke kapel.

Voor de H. Mis hebben de prelaten aan Z. H. de nieuwe *palliums* aangeboden, die verveerdigd zijn uit de wol van twee lammeren, welke volgens oud gebruik, op den feestdag van de H. Agnes gewijd worden. Het *pallium* is, zoals men weet, een strook witte wol, met zwarte kruisen versierd die door de aartsbisschoppen en patriarchen op bepaalde hoge feestdagen en bij zekere plechtigheden, door het pauselijk gezag aangewezen, ten teeken hunner weerdigheid over hun pontifikaal gewaad gedragen wordt. Eerst nadat hem het *pallium* is overhandigd, is het een aartsbisschop geoorloofd zijne pontifikale functien te verrichten.

Na deze kostbare sieraden gewijd te hebben, heeft de H. Vader ze, door tusschenkomst van den prefekt der ceremonien, doen ter hand stellen aan het kapittel van de Vatikaansche Basiliek, die ze naar St-Pieter hebben overgebracht. Vervolgens zich naar het altaar der *Confessie* begevende, hebben zij, bijgestaan door den prefekt der cere-